

El projecte de llei Electoral

L'avant-projecte de llei Electoral és objecte dels atacs més durs per part de les dretes. La tradicional oligarquia caciquista veu que el projecte va resoltament a acabar amb els seus privilegis. L'imperi del caciquisme corre un vertader perill. Ja no seran, els electors, uns noms escrits en una llista que el cacic regalava als qui millor disposats estaven a servir incondicionalment els seus interessos personals. I, davant d'aquest perill evident, els cacics, tots ells militants en els partits de dreta, protesten iradament.

No els manca motiu.

Amb la nova llei—suposant que s'aprovi aquest avant-projecte—, sols els grans partits, els partits ben organitzats, seran els que, com aglutinants d'opinió dels nuclis ciutadans, encarnaran la verdadera representació del poble.

La proporcionalitat quantitativa d'opinions és el fre posat per la llei als desafurs caciquils. La nova llei — diuen les dretes — redueix l'activitat de l'elector. Però és que tenen dret a parlar així els que anul·laven per complet la voluntat del ciutadà?

El cacic anul·lava l'elector. No hi havia més elector que el cacic. Ell disposava de la totalitat del cens. Ell feia les eleccions al seu gust. I encara s'atreveixen les dretes a dir que l'avant-projecte de llei Electoral converteix als ciutadans en electors de segona classe? Convenim-hi. Electors de segona classe, però electors. Abans no ho eren ni de tercera. Així i tot, encara hi sortim guanyant.

A Catalunya, anys enrera, abans de la dictadura, no hauria estat una preocupació. El caciquisme, vell règim, semblava foragitat. Però, al recer del que havia anat bastint la Lliga, hem vist, acabada la dictadura, com tornava a reviuire i a fer de les seves. I ara, en els moments actuals, quan l'ambient hauria d'estar net de tots aquests enrariaments impropis del nou règim, de tant en tant, d'ací i d'allà, ens arriben noves que ens fan tornar a la realitat. La nostra terra encara no està prou neta d'aquesta mala herba, que pugna encara per crestejar.

Amb la nova llei electoral aquest reviscolament no serà possible. Gràcies a l'Esquerra Republicana de

Catalunya—i és d'esperar que, aprovat l'Estatut, no mancaran tampoc altres nuclis d'opinió que aglutinin sectors importants de la nostra terra—, organitzada a la moderna, encarnant el sector catalanista republicà esquerrà, es donarà la batalla definitiva a aquestes restes de caciquisme.

Les grans circumscripcions electorals i altres disposicions de la nova llei, obligaran als partits polítics a organitzar-se com cal.

L'Esquerra Republicana de Catalunya és, per la seva moderna i eficaç organització, el que haurà de servir de model als partits polítics catalans que vulguin sortir de l'actual estat caòtic.

Mirador internacional

EXTREM ORIENT. — Xina i Japó han arribat a un acord, encara que provisional, per liquidar el conflicte de Xang-Hai.

— Un avió japonès no s'ha pogut estar de disparar la metralladora damunt un barri xinès, i uns quants francotiradors xinesos han lliurat un combat amb un batalló de l'exèrcit nipó.

ESTATS UNITS. — Un formidable cicló ha devastat bona part de l'Estat d'Alabama, ocasionant la mort de dues-centes persones.

IRLANDA. — El representant de l'Estat Lliure d'Irlanda a Londres, ha fet interessants declaracions respecte la política que seguirà el nou Govern de De Valera amb el jurament a la Corona britànica.

ALEMANYA. — Un diari alemany, òrgan dels hitlerians, ha estat suspès per cinc dies, a causa d'un article injuriós d'Hitler.

TXECOSLOVAQUIA. — Han estat descoberts certs elements alemanys que amb el pretext d'ésser professors de cultura física, es dedicaven a fer propaganda de la política hitleriana, organitzant exèrcits i corporacions filials de les existents a Alemanya.

PARIS.—La Comissió de Finances de la Cambra ha refusat el projecte de llei de concessió a la Companyia General Transatlàntica de la garantia de l'Estat per a un emprèstij de francs 68.748.000, destinat a l'acabament d'obres en curs.

Crònica de París

D'actualitat

Pasqua de Resurrecció

En el nostre Calendari, Pasqua de Resurrecció no pot caure mai abans del 22 de març ni després del 25 d'abril. La causa de les seves oscil·lacions és deguda a la Lluna. L'anomenada Setmana Santa ha de coincidir sempre amb la primera Lluna plena de primavera, per creure's que Jesucrist morí en un dia del primer pleniluni primaveral.

Estudiant els moviments de la Lluna, es dedueix la data de Pasqua de Resurrecció en els anys que a continuació s'expressen:

1932: el 27 de març.

1933: el 16 d'abril.

1934: el 1.er d'abril.

1935: el 21 d'abril.

1936: el 12 d'abril.

1937: el 28 de març.

1938: el 17 d'abril.

1939: el 9 d'abril.

1940: el 24 de març.

1941: el 13 d'abril.

1942: el 5 d'abril.

1943: el 25 d'abril.

Amb aquestes dates tenen els nostres lectors un Calendari per dotze anys; la Pasqua regula totes les altres festes anomenades mobibles. El Carnaval cau sempre 49 dies abans de Pasqua; l'Ascensió, 40 dies després; Pasqua de Pentecostés, 49 dies després; la Trinitat, 56 dies després; Corpus Christi, 60 dies, també després de Pasqua.

A l'any 1943 coincidirà la festa de Corpus Christi com el dia de Sant Joan (24 de juny).

El famós endevinador Nostradamus, que des del segle XVI ha predit tots els aconteixements que han ocorregut a Europa fins als nostres dies, anunciava la fi del món amb el següent vers, que publicà en les seves "Centúries", que traduït literalment diu així:

"Quan Jordi a Déu crueficarà,
Que Marc el ressucitarà,
Que Sant Joan el portarà,
La fi del món arribarà."

Això vol dir que quan Pasqua de Resurrecció sigui el dia de Sant Marc (25 d'abril), Divendres Sant el dia de Sant Jordi (23 d'abril) i Corpus Christi sigui el dia de Sant Joan, arribarà la fi del món.

Aquesta coincidència no podia

ocórrer en temps de Nostradamus, perquè aquest morí abans de la reforma del Calendari, que es portà a cap en 1582, i com a conseqüència el dit any tingué deu dies menys que els altres. El Papa Gregori XIII, d'acord amb els astrònoms, establí que els mortals que es possessin al llit la nit del 4 d'octubre de 1582, s'aixequessin al matí següent a 15 d'octubre. D'aquesta manera es subsanaven els errors que, acumulats durant segles, sumaven ja deu dies de retràs.

Des d'aquesta data, Pasqua de Resurrecció ha coincidit amb el 25 d'abril en 1666, 1734, 1886, i ocorrerà els anys 1943, 2.038 i 2.190. La Pasqua el 22 de març fou en 1598, 1693, 1761, 1818 i no tornarà a caure en la dita data en tot aquest segle, ni en el pròxim, ni en l'altre; serà en 2.285. Quan això ha ocorregut Sant Josep ha caigut el dia de Dijous Sant.

Per si la predicció de Nostradamus es compleix ara, després d'haver-se descobert la clau dels seus pronòstics, hauria la Societat de Nacions abordar el problema del Calendari universal abans que Pasqua de Resurrecció coincideixi amb el dia de Sant Marc.

PIGMALIÓ

Política irlandesa

El jurament de fidelitat a la Corona britànica

Londres. — El senyor Thomas preguntà a l'Alt Comissari de l'Estat Lliure d'Irlanda a Londres, senyor Lulanty quina és la política del dit Estat Lliure en el que es refereix al jurament de fidelitat a la Corona. El senyor Lulanty contestà que l'Estat Lliure estima que el dit jurament de fidelitat no és obligatori en virtut del Tractat establert i que l'Estat irlandès té el dret absolut de modificar la Constitució, com el poble ho desitgi, i que tot el que l'afecti, incumbeix a la sobe­rania interior i és un assumpte purament domèstic d'Irlanda.

El poble irlandès considera l'esmentat jurament com una càrrega intolerable.